Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26280
Copyright: Admont, Benediktinerstift

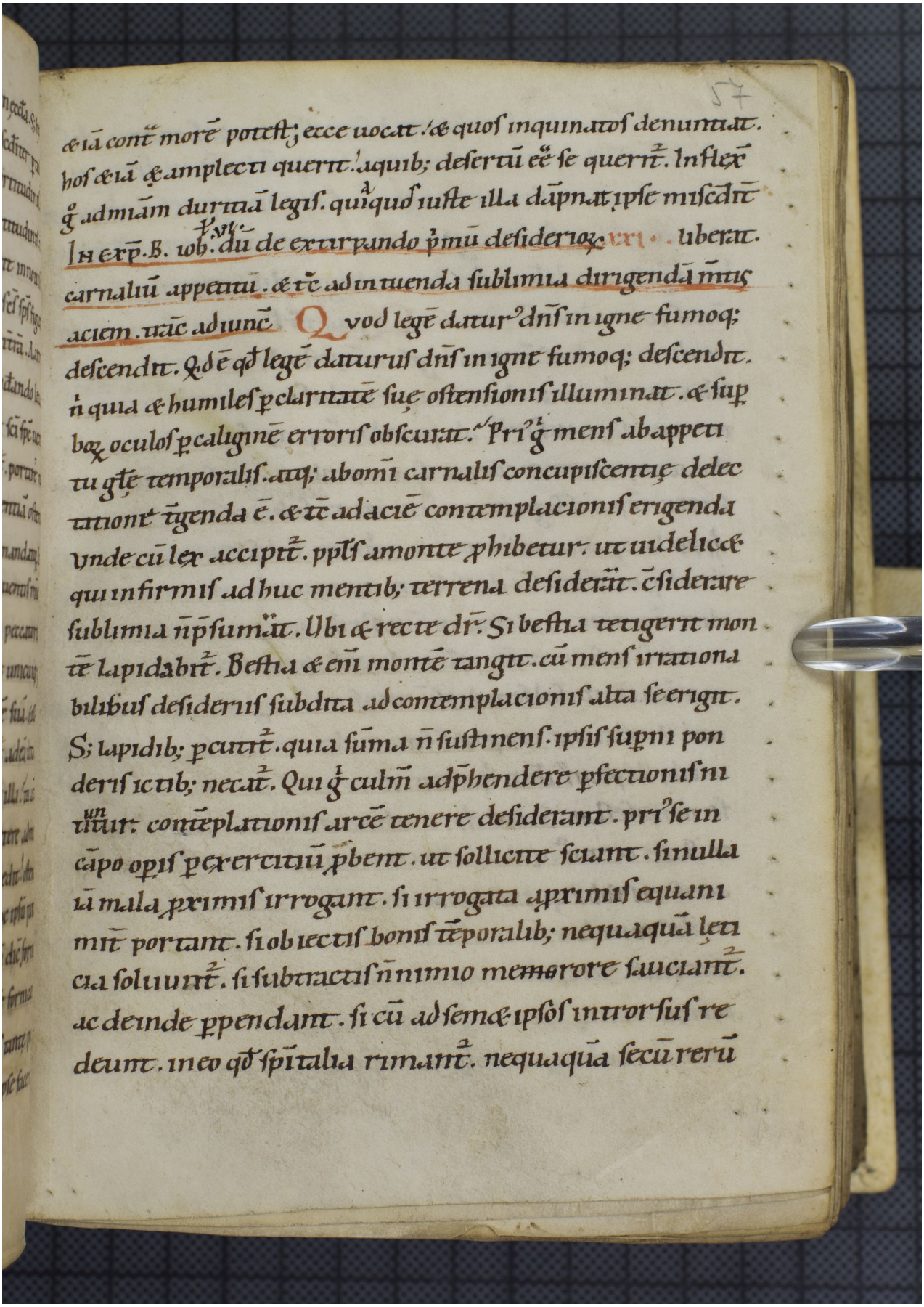

57

et iā cont̄ morē potest; ecce uocat. & quos inquinatos denunciat.
hos et iā & amplecti quert. aquib; desertū eē se quert. Inflex
g admiām durtiā legis. quiquo iuste illa dāpnat ipse miscdit
In exp. B. iob. du de extirpando pmū desiderio uri . liberat.
carnaliū appetitū. & tē ad intuenda sublimia dirigendā mtis
aciem. trāc adiunc Q uod legē datur dnī in igne fumoq;
descendit. Qd ē qd legē datur dnī in igne fumoq; descendit.
n quia & humiles pclaritate suę ostensionis illuminat. & sup
bos oculos pcaligine erroris obscurat. Pri g mens ab appeti
tu gtę temporalis. atq; ab omī carnalis concupiscentię delec
tatione tīgenda ē. & tē ad aciē contemplacionis erigenda
Vnde cū lex accipit. ppls a monte phibetur. ut uidelicet
qui infirmis adhuc mentib; terrena desiderāt. cīsiderare
sublimia nīpsumāt. Ubi & recte dr. Si bestia tetigerit mon
tē lapidabit. Bestia & enī montē tangit. cū mens irrationa
bilibus desideriis subdita ad contemplacionis alta se erigit.
S; lapidib; pcutit. quia suma n sustinens. ipsis supni pon
deris ictib; necat. Qui g culmī adphendere pfectionis ni
tuntur. contēplationis arcē tenere desiderant. pri se in
capo opis pexercitiū pbent. ut sollicite sciant. si nulla
iā mala primis irrogant. si irrogata a primis equani
mit portant. si obiectis bonis tēporalib; nequaquā leti
cia soluunt. si subtractis n nimio memorore sauciant.
ac deinde ppendant. si cū ad semet ipsos introrsus re
deunt. in eo qd spīralia rimant. nequaquā secū rerū